

“Sigues el suport de la meva debilitat”

Quan el rebis, digues-li: Senyor, espero en Tu; t'adoro, t'estimo, augmenta'm la fe. Sigues el suport de la meva debilitat, Tu, que t'has quedat en l'Eucaristia, inermes, per a remeiar la flaqueza de les criatures. (Forja, 832)

7 de febrer

No descobreixo res de nou si dic que alguns cristians tenen una visió molt pobre de la Santa Missa, que per altres és un simple ritu exterior, si no

és un convencionalisme social. I és que els nostres cors, mesquins, són capaços de viure rutinàriament la major donació de Déu als homes. En la Missa, en aquesta Missa que ara celebrem, hi intervé d'una manera especial, ho repeteixo, la Trinitat Santíssima. Això de correspondre a tant d'amor exigeix de nosaltres un lliurament total, de cos i d'ànima: escoltem el Bon Déu, li parlem, el veiem, l'assaborim. I quan no n'hi ha prou amb les paraules, cantem, animant la nostra llengua -Pange lingua!- que proclamem, en presència de tota la humanitat, les grandeses del Senyor.

Viure la Santa Missa és romandre en oració contínua: convéncer-nos que per a cadascun de nosaltres, és un trobament personal amb Déu: adorem, lloem, demanem, donem gràcies, reparem pels nostres pecats, ens purifiquem, ens sentim una sola

cosa en Crist amb tots els cristians.
(És Crist que passa, nn. 87-88)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/dailytext/sigues-el-
suport-de-la-meva-debilitat/](https://dev.opusdei.org/ca/dailytext/sigues-el-suport-de-la-meva-debilitat/)
(13/08/2025)